

DE AVONDBODE,

Abonnement

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 208.

bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

Prijs en

voor 3 maanden,

te Amsterdam f 1.75.
en Buitensteden franco..... » 25.

ADVERTENTIE.

ZEVEN REGELS of minder..... f 1.75.
Elken regel meer..... » 25.
ZEGEL voor elke Advertentie en herhaling... » 35.

voor *Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.*

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 23 April. De bij ons uit Indië ontvangen berichten over de maand November 11. behelzen het volgende:

Van Sumatra's Westkust was de tijding ingekomen van eenen op den 5den October beproefden aanval op de Nederlandsche bezittingen Baros, door een getal van ongeveer 400 Archinezen, in het naburige Tapoes en Sinkel gevestigd. Het was evenwel aan de militaire bezetting der eerstgemelde plaats, door de ijverige medewerking der Inlandsche bevolking geholpen, gelukt, de aanvallers terug te slaan. met een verlies van meer dan zes-honderd, waaronder verscheiden hoofden en de zoon van den Radja van Tapoes, en van 80 gekwetsten. Vermoedelijk is het deze gebeurtenis, die aanleiding heeft gegeven tot de in de Engelsche dagbladen van Bombay gedrukte berichten, dat de Nederlandsche troepen het gouvernement had meester gemaakt van Baros, door de Inlandsche bevolking geholpen, de noodige maatregelen genomen, ter voorkoming van dergelijke aanvallen en de korvet Triton bestemd was, om denzelfden af te lossen.

In het district Mandaheling moet op den 7 October 11. de 1ste luitenant Steinhardt op eenen togt, dien hij, vergezeld van een aantal Mandaheling-sche hoofden en van eenige hulptroepen, van kotta Nopan naar de kotta Gedang deed, hij eene ontmoeting met zekeren Soetan Menkoetoer, broeder van den overleden regent van Mandaheling, die eenige voorvechters bij zich had, door den Radja van Layang zijn vermoord geworden. Dit ongeval wordt toegeschreven aan den wrok van de bevolking van kotta Gedang tegen de hoofden van Mandaheling. De kolonel Michiels, civiel en militair-gouverneur van Sumatra's Westkust heeft zich op het vernemen van het gebeurtenis naar kotta Gedang begeven, alwaar de bevolking in onderwerping is gekomen, terwijl de genoemde Soetan Menkoetoer en zijn broeder Soetan Naga zich op lijfsgevaar hebben overgegeven.

Volgens de laatste berichten, bevond zich 's-gouvernements commissaris, de heer, raad van Indië, Merkus, op zijne inspectie-reis door de binnenlanden, omtrent half November te Fort de Kock. Voor zoo verre wij goed onderrigt zijn, moet hij den staat van zaken in verschillende districten vrij goedende hebben gevonden, althans voor zoo veel zulks na den jongsten langdurigen en hardnekkigen oorlog kon worden verwacht. Uithoofde van het bekende karakter van den heer Merkus, mag men met eenigen grond verwachten, dat hij, bij eene zachte leiding en door middel vooral van overreding, de meest gepaste maatregelen zal aanwenden, om de rampen van den oorlog te leenen, en handel en landbouw te doen herleven. Men achtte het niet onwaarschijnlijk, dat, na zijne terugkomst uit de binnenlanden, de heer Merkus voor eenigen tijd naar Batavia zou overkomen; althans wilde men daar ter plaatse weten, dat 's-rijks stoomboot Phoenix spoedig ter zijner beschikking zou worden gesteld, met het doel, om hem over te brengen.

Van het Palembang'sche en van het eiland Banka heeft men omtrent de aldaar heerschende kinderziekte geene nadere berichten, dan alleen, dat te Muntok de maatregel, om levende koepokstof van Batavia naar Palembang en Banka te verzenden, met den besten nitslag was bekrond geworden. Dien ten gevolge zou de te Muntok aangekomen vaccinatiur met eenige gevaccineerde kinderen van daar naar Palembang worden opgezonden.

Met betrekking tot de onrustige bewegingen, die, blijkens ons nummer van den 19 Maart j.l., in de Noordelijke districten van het gouvernement van Macassar hebben plaats gevonden, zijn de berichten van eenen geruststellenden aard, en meent men zelfs, dat dezelve als afgevoerd kunnen beschouwd worden. daar de heer Bousquet, gouverneur van Macassar, zijn gouvernment sedert met verlof had verlaten en te Batavia was aangekomen.

Aangaande de Chinese aangelegenheden, had men te Batavia geene berichten ontvangen van eenen zoo late dagteekening, als de Overlandsche tijdingen, door de Engelsche dagbladen bekend gemaakt. Alleenlijk bleek daaruit, dat de geweldadigheden, door de Chinezen tegen vreemde delingen gepleegd, zich niet nitsluitend tot de Engelschen bepaald hadden, daar eene in de Typa ledig liggende Spaansche brik door de Chinese autoriteiten afgevoerd, en daarna in brand gestoken was geworden. De Neder-

landsche consul te Canton had ook later Macao verlaten, zijnde hij reeds te Batavia aangekomen, van waar hij eertlang naar Nederland dacht te vertrekken.

Omtrent Java hebben wij het volgende te melden. De verpachtingen, welke gewoonlijk in de maand November geveild worden, waren afgelopen, en hadden gezamenlijk nagenoeg dezelfde som, als in het verleden jaar opgebracht.

De inkomende en uitgaande regten op Java en Madura hebben over de maand October j.l. opgebracht eene som van f 604,078.98.

De 10,000 picols Banka tin, die op den 22 November te Batavia zijn verkocht geworden, hebben gereendeerd van f 49.12½ tot f 51.37½ de picol. De gemiddelde prijs is geweest f 50.26½ per picol. In de veiling van Julij 11. bedroeg die gemiddelde prijs f 49.72½, zoodat de tin nu laatste door elkander, 54 cents per picol meer heeft opgebracht. Men verwachtte eene nadere veiling van tin in den loop der maand December.

Het bestuur heeft met betrekking tot de zijdetelt, welke tot dus ver op Java geene zeer gunstige resultaten heeft opgeleverd, nieuwe proeven bevolen. Men zou alsnu trachten dezelve in te voeren in de residentie Rembang, alwaar de gesteldheid van den grond geacht wordt, eene bijzondere en eigenaardige geschiktheid voor de aankweeking van den moerbezenboom te bezitten.

In de residentie Baglen klaagde men over de vele en aanhoudende regen, waardoor onderscheiden rivieren buiten hare oevers zijn getreden, en hier en daar vele schaden aangerigt, en ongelukken veroorzaakt zijn.

In de residentie Soerabaya, in het district Rawa Poeloe n°. 1, had op den 16 November j.l. onverwachts eene dijkbreuk, in de nabijheid der dessa Tanjek, plaats gehad, waardoor eenige suikerrietvelden zijn overstroomd geworden. Het plaatselijk bestuur had de noodige maatregelen genomen tot herstel van de dijkbreuk, en ter ontlasting van de overstroomde landerijen van het overvloedige water.

De toestand van de Javasche Bank, die steeds op aanvoeren van zilver wachtende was, om hare betalingen daarmede te kunnen hervatten, heeft, sedert onze laatste berichten, geene verandering ondergaan.

— In een der Amsterdamsche dagbladen leest men het volgende:

« Wij zijn van goederhand onderrigt, dat er onder eenige achtungwaardige, welkenende en vermogende inwoners der hoofdstad ernstig spraak is geweest, over het indienen van een eerbiedig adres aan de vergadering der Staten-Generaal, om H. E. M. te sneeken voortdurend standvastig te blijven volharderen bij hunne pogingen ter verkrijging van openbaarheid, orde en eenvoudigheid in ons financieelwezen, en te blijven vasthouden aan den wensch om stellige waarborgen voor de toekomst daaromtrent evenzeer als omtrent het grondwettig gedrag onzer staatsdienaren, te bekomen. Er is echter besloten, om voor als nog geen zoodanig adres aan te bieden of de aanbieding daarvan bij anderen te provoceren; men is tot dat besluit gekomen, deels door het verlangen van eenigen om het middel van petitien niet dan in den hoogsten nood bij de hand te nemen; deels door de bij allen bestaande overtuiging, dat onze vertegenwoordigers geen spoorslag behoeften om met bedaarde standvastigheid het eindelijk door hen ingetreden spoor te blijven bewandelen. Het vaderland, de Koning, en de zelfstandigheid hunner eigene vergadering waren, zoo zeide men in deze bijeenkomst, aan onze vertegenwoordigers reeds voldoende aanbevelen geworden; men vertrouwde blindelings in de kracht van zoo gewichtige drijfveeren. »

Dit curieus bericht zal wel menigen hebben doen glimlachen. Wij verklaren ronduit niets van de zaak te weten, en ook geen geloof te slaan aan de mogelijkheid zelfs van een ernstig voornemen bij welkenende en vermogende inwoners van Amsterdam, om, op het voorbeeld in der tijd van de raddaaiers in onze voormalige zuidelijke gewesten, aan het petitioneren te gaan. Zoo eenig heethoofdig voorstander, van welke partij dan ook, misschien den wensch mogt koesteren, om hier door het middel der petitien hartstocht in het spel te brengen; het verstand en belang der welkenenden en vermogenden zijn te groot, om ooit aan zulke dwaaze en gevaarlijke bedoelingen een ernstig voorkomen te geven. Wij voor ons meenen derhalve, dat men wel doet, dit bericht onder de sprookjes te rangschikken.

— Men schrijft ons uit Utrecht, dat, ten gevolge der benoeming van een nieuw Ministerie in België, de zittingen der gecombineerde commissie aldaar, zoo het schijnt, nog eenigen tijd zijn uitgesteld.

— Men schrijft ons, dat de heer P. Keijzer, dijkgraaf van het eiland Texel, is benoemd tot burgemeester der gemeente Texel.

— Mr. A. G. C. Alsche, advocaat en regter-plaatsvervanger in de Arrondissements Regtbank te 's-Gravenhage, is door Z. M. tot substituut-officier dier regtbank benoemd.

— De inschrijving en aanneming tot het graven van een kanaal en het leggen van eenen dijk om het Haarlemmer Meer is geschied in vier perceelen, en wel 1°. door A. Prins, te Slidrecht, voor f 98,000; 2°. door J. Verhey, te Werkendam, voor f 98,000; 3°. door P. van Haften, te Slidrecht, voor f 115,600, en 4°. door P. A. van Seeters, te Lage-Zwaluw, voor f 123,800.

— Wij vermeen, de aandacht van onze lezers nogmaals te moeten vestigen op het belangrijke werk, getiteld: *Verhandelingen over de Natuurlijke Geschiedenis der Nederlandsche Overzeesche Bezittingen, door de leden der Natuurkundige Commissie in Oost-Indië, en andere schrijvers*, hetwelk op last der Regering wordt uitgegeven, en waarvan de eerste aflevering, betrekking hebbende tot Nieuw Guinea, onlangs bij de Boekhandelaars Luchtmans en van der Hoeck, te Leyden, is in het licht verschenen. De uitvoering laat niets te wenschen over, en wanneer men let op degenen, die aan de zamenstelling van het werk deelnamen, dan mag hetzelfde terecht beschouwd worden, eenen schat van kennis voor de geleerde wereld te zullen bevatten.

's-GRAVENHAGE 22 April. Het artikel in het Handelsblad van gisteren 21 dezer, met het opschrift: *Een vakante leerstoel voor Staatshuishoudkunde*, en aldaar niet onder de rubriek: *Ingezonden Stukken*, maar als *Hoofdartikel* geplaatst, waarbij het gouvernement beschuldigd wordt van na den dood van prof. Wittevaal den leerstoel voor de staatshuishoudkunde voor vervallen te hebben verklaard, of, zoo als het daar haastloos staat uitgedrukt, een *ijshoud*, een verpletterend besluit van vernietiging heeft doen uit de lucht vallen, verdient een enkel woord van teregtwijzing, enkel en alleen om den indruk, dien het soms op ligtgeloovigen, der zaak onkundigen, en op hen, die, al is het dan ook ter goeder trouw, gewoon zijn, voor goede munt te houden, alles wat men zoo al goed vindt heden ten dage tegen het gouvernement uit te kramen, kon hebben. Waarlijk de schrijver dezer *Jeremiades* had beter gedaan, alvorens de pen op te vatten, en met hoogdravende, ellenlange roederspreken tegen de regering te veld te trekken, zich te wapenen tegen de grove dwaling, waarin hij nu is vervallen. Naar ter zake:

Er is te Leyden geen leerstoel voor Staatshuishoudkunde vervallen verklaard, maar de plaats van wijlen den verdienstelijken Wittevaal, die, als lid van de Wis- en Natuurkundige faculteit aldaar, geroepen was de *Land-huishoudkunde* te onderwijzen, is niet vervuld geworden, terwijl er maatregelen genomen zijn, om in het onderwijs der landhuishoudkunde op een andere wijze te voorzien. Het is waar, professor Wittevaal onderwees ook de *Staatshuishoudkunde*, maar datzelfde vak werd, ook bij het leven van dien hoogleeraar, door professor Tydeman onderwezen, en, bedriegt ik mij niet, dan gaat gemelde hoogleeraar nog steeds daarmede voort, zoodat zij, die onderwijs daarin verlangen, het voortdurend te Leyden kunnen ontvangen.

Wel bezien, lost zich dus al dat geggamer en geschij in ijelen damp op, en het moet hen, die den hooggeachten Wittevaal mede op prijs stellen, iuderdad smarten, dat de naam van dien verdienstelijken geleerde gemengd wordt in het gebeuzel van iemand, die althans niet dat profijt uit het beoefenen der *Staatshuishoudkunde* schijnt getrokken te hebben, dat hij geleerd heeft op geene andere, dan bewezen daadzaken te redeneren.

Mogt de schrijver van het bewuste hoofdartikel door deze teregtwijzing eene *ijshoud* gewaarwording ondervinden, (waarvoor de man zoo zeer vatbaar schijnt) het zoude ons verblijden, mits hij daardoor werd afgeschrikt om zich op een veld te begeven, waarop hij niet te huis behoort.

— Bij Koninklijk besluit van den 16 dezer, houdende instelling der commissie, die, overeenkomstig artikel 312 van het reglement voor de Koninklijke Militaire Akademie, belast is met het afnemen van examina der kadetten, die hun vierde studiejaar bij die akademie zullen hebben volbragt, zijn tot leden dier commissie benoemd: de generaal majoor F. C. List, voorzitter, voor het vak der artillerie; de generaal-majoor F. J. T. van der Wijck, voor de genie en den waterstaat; de luitenant-kolonel J. H. Voet, voor de infanterie; de kolonel J. T. Dumonceau, voor de kavallerie.

MENGEWERK.

EENE EERSTE ONWAARHEID.

ANATOLE DE COURTENAY, jong huzaren-officier, en sedert weinige maanden met eene hevallige achtienjarige vrouw gehuwd, werd door zijn kolonel met eene gewichtige zending naar den commandant eener grensvesting belast. Dit blijk van vertrouwen was echter verre van hem aangenaam te zijn, want ondraaglijk was hem de gedachte, zijne jeugdige gade, zelfs voor weinige dagen, te Parijs alleen te laten.

Zij waren teeder aan elkander gehecht, en het afscheid deed Lucy's tranen vloejen, hoewel ANATOLE eene spoedige terugkomst beloofde, en het toeval begunstigde zijne wenschen, want hij had de helft van den weg nog niet afgelegd, toen hij order ontving om terug te keeren. Men verbeelde zich ANATOLE's blijdschap; en niet innige verrukking dacht hij, hoe aangenaam hij zijne beminde LUCY zou verrassen.

Hij kwam des morgens vroeg aan, trad ter sluiks het vertrek binnen, waar zijne vrouw nog in de armen der rust lag, en wekte haar door een kus. Zij gaf een gil, en herkende met onbeschrijflijke vreugde haaren echtgenoot, die eerst een paar dagen te voren was vertrokken.

Ten beider genoode een weinig bedaarder was, zag ANATOLE om zich heen, en bemerkte, dat Lucy's tooneelrijker op de tafel lag.

« Zijt gij gisteren naar den schouwburg geweest, lieve LUCY? » vroeg ANATOLE.

Zij antwoordde haastig: neen. — Dit was eene onwaarheid.

Haar echtgenoot drong niet verder aan, maar groot was hare verlegenheid, en zoodra was het noodlottig neen hare lippen niet ontglipt, of zij had er berouw over. Eene valsche schaamte belette haar echter dit woord weder in te trekken. Deze nistap kwam haar onherstelbaar voor, en om niets ter wereld had zij dien aan haaren man willen bekennen. Welk vertrouwen zou hij in het vervolg in haar kunnen stellen, indien hij wist, dat zij hem, al ware het ook in eene onbeduidende zaak, misleid had?

Eene vriendin van LUCY, mevr. DORVILLE, weduwe van een luitenant-generaal, en welke ANATOLE ongaarne in het gezelschap van zijne vrouw zag, had haar voorgesteld om nulle RACHEL, die zij nog niet gezien had,

en welke toen het onderwerp van alle gesprekken uitmaakte, in het meesterstuk *Andromaque* te gaan bewonderen. Dit was voorzeker een zeer onschuldig vermaak, en zoo LUCY zich had kunnen bedenken, had zij het niet geheim willen houden.

Deze representatie had hare levendigste belangstelling opgewekt, en de heer ST. ELISE, die haar en mevr. DORVILLE vergezeld, had zich niet kunnen onthouden, eene welverdiende hulde aan LUCY's ongekunstelde bevaligheid te bewijzen; gelukkig evenwel had de tegenwoordigheid van mevr. DORVILLE zijne te ver gaarne geestdrift beteugeld, zoodat LUCY, door de jaloeische smart van *Hermione* ontroerd en weggeloept, niet eens den indruk, dien zij op den heer ST. ELISE gemaakt had, bemerkte. Het hart der jonge vrouw behield derhalve na dezen avond geene de minste gewaarwording, die zij haren man behoeft te verbergen. Gewoonlijk was zij oprecht en zonder omwegen, en zoo zij bij deze gelegenheid anders had gehandeld, was het uit de onbedachtzame vrees van ANATOLE's opgeruimde stemming te temperen, door de bekentenissen, dat zij zonder hem in een gezelschap, dat hem mishaagde, geweest was.

Niet wetende, hoe zij hare ontroering zou verbergen, schelde zij hare kamerier om haar te helpen aanklederen, en aldus eene afleiding te bezorgen.

« JULIE, » sprak zij, « geef mij mijne blauwe ochtend-japon. »

« De naaister is die gisteren, volgens uw bevel, terwijl gij uit waart, komen afhalen, mevr., om er eene nieuwe garnituur aan te maken. »

« Zoo! zijt gij gisteren uit geweest? » vroeg ANATOLE.

« Ja, » antwoordde zij, niet zonder aarzeling; « ik ben bij mevr. DESCARS geweest. »

Deze tweede onwaarheid was het gevolg van de eerste.

JULIE kwam weder binnen, om hare meesteres aan te kleeden, en ANATOLE ging naar beneden. Kort daarna kwam zij ook in de zaal, en zette zich tegenover hem aan den hoek van den haard, waarin een vrolijk vuur brandde. Een bediende stelde haar een briefje ter hand, dat zij vlugtig doorleef, en haastig in het vuur wierp.

« Wat bevat toch dit briefje, dat u zoo ongeduldig schijnt te maken, LUCY? » vroeg ANATOLE, met eenen glimlach.

« Niets van belang... ik verzeker het u... maar ik vind u wat nieuwsgierig. »

« Wanneer men voor elkander geene geheimen heeft, komt er geene nieuwsgierigheid te pas. »

« Men kan zeer onschuldige geheimen hebben, maar dit is geen geheim. Dit briefje is van mijne nicht AMELIA, die mij ten eten verzoekt, meenende, dat ik alleen ben; doch daar gij hier zijt, zal ik niet gaan; dit is het geheele geval. »

« En waarom zouden wij niet te zamen gaan? Laat uwe nicht zeggen, dat wij beiden zullen komen. »

Men laat licht raden, dat de brief niet van AMELIA was.

Alles scheen tegen de arme LUCY zamen te spannen. Mevr. DESCARS, bij wie zij beweerde den vorigen avond te hebben doorgebracht, en bij wie zij in wezenlijkheid denzelfden dag zou eten, meldde haar in dit briefje, dat zij onverwachts naar buiten moettende vertrekken, het genooten niet kon hebben om haar te ontvangen. Men begrijpt, welke ontroering LUCY bij het lezen van dit briefje gevoelde, en, waarom zij in eene eerste beweging dien lastige getuige der vlammen prijs had gegeven.

Na het ontbijt ging ANATOLE in zijne kamer om eenige uren uit te rusten; en LUCY, wier angst gedurig toenam, maakte zich dien tijd ten nutte om hare nicht en mevr. DORVILLE te waarschuwen. Hoe groot waren niet hare verlegenheid, hare schaamte! Hoe! zoude zij hare vriendinnen melden, dat zij haren man misleid had, en hare medeplichtigheid te hulp roepen? Maar nu kon het niet anders, zij steeg in haar rijtuig, en, was in een oogenblik voor de deur van mevr. DORVILLE. — Maar welk eene teleurstelling! zij is niet te huis! LUCY schrijft haar de volgende regelen met eene bevende hand:

« Mevr., de heer DE COURTENAY is terug, en ik heb het noodig geoordeeld hem te verzwaren, waar ik den avond van gisteren heb doorgebracht. Wees derhalve zoo goed van niet te zeggen, dat wij te zamen naar den schouwburg geweest zijn. Vergeef mij en beoodeel mij niet met al te veel gestrengheid. »

Nu moest zij nog AMELIA waarschuwen. Maar zoo deze afwezigheid of niet eten gevraagd was, hoe zou zij zich uit deze nieuwe verlegenheid redden? De minuten schenen der ongeduldige LUCY men toe, en hare verbeelding verzwaarde nog hare mislag. dien zij als eene misdaad beschouwde. Gelukkig vond zij hare nicht te huis, en van dien kant schijnt zich alles naar

en tot secretaris de 2de kapitein der artillerie C. H. G. Stederwald, adjudant van den generaal List.

De antwoorden der Regering, nopens de begrotings-wetten voor 1840, zijn heden in den lafen avond aan de alhier aanwezige leden van de Tweede Kamer rondgedeeft.

Daaruit blijkt, dat de begroting van uitgaven van f 58,227,215, waarop dezelve in Maart l.l., was voorgesteld, tot eene somma van f 51,727,215, is terlyc gebracht. Die vermindering in de uitgaven van f 6,500,000, vloeit daaruit voort, dat de Regering, naar aanleiding van het door de afdeelingen uitgedrukt verlangen, de som van f 4,000,000, oorspronkelijk voor het Syndicaat uitgetrokken, benevens de som van f 2,500,000, voor de gewone toelagen van het Syndicaat, van de begroting heeft doen wegvallen.

De memorie van antwoord wordt daaromtrent het volgende gezegd: «Het brengen op de begroting der som van f 2,500,000, voor de gewone toelage van het Amortisatie-Syndicaat, beruiste op de bestaande wettelijke bepalingen. Een daarvan in de laatste jaren is afgeweken, stond dit in verband met andere wettelijke bepalingen, die nevens de begrotings-wetten werden voorgedragen, en welke derzelver grond vonden in voorstellen van de algemeene vergadering van het Amortisatie-Syndicaat.

«Uit aanmerking echter van het vrij algemeen aan den dag gelegd verlangen, om dit bezwaar bij de onderhavige begroting te zien verdwijnen, zijn nieuwe overwegingen aangevangen, de strekking hebbende, om op eene andere wijze bij het Amortisatie-Syndicaat, in deszelfs behoeften van dit jaar te doen voorzien; en nithoofde van de dien ten gevolge te verwachten voordragt van wet, wordt deze post, even als in de voorgaande jaren, alsnu voor memorie uitgetrokken.»

Met betrekking tot de weglating der som van f 4,000,000, ter voorziening in het te kort van het Amortisatie Syndicaat voor dit jaar, wordt gezegd:

«De som van f 4,000,000, alhier voor het Amortisatie Syndicaat aangevraagd, kwam wel niet voor in de begroting, die in de maand October des vorigen jaars is aangeboden, maar zij was toen begrepen in het voorstel van wet, tot het daarstellen van schuld, ten laste van 's Rijks Overzeesche bezittingen.

«Dit onderwerp is evenwel almede, naar aanleiding van de vele daaromtrent in het midden gebrachte bedenkingen, in nadere overweging genomen, en men houdt zich onledig, ten opzichte van hetzelfde, andere wettelijke voorzieningen, ontleend uit de middelen van het Amortisatie Syndicaat zelf, ter voorstelling te ontwerpen, wordende dien ten gevolge het 12de hoofdstuk uit het ontwerp van begroting weggewonnen.»

Het blijkt verder uit de antwoorden, dat het tweede artikel van de wet der middelen, strekkende tot daarschelling van een kapitaal van f 6,700,000 werfelijke 5 pCts. schuld, uit het ontwerp wordt weggewonnen, in verband met de vermindering van f 6,500,000, welke het ontwerp van begroting heeft ondergaan, door het vervallen van de posten, wegens de gewone toelage en de buitengewone voorziening in de behoefte van het Amortisatie Syndicaat, welke posten vervangen worden door het ontwerp van afzonderlijke wettelijke bepalingen, ten aanzien van het Amortisatie-Syndicaat wordende voorgedragen.

Ten aanzien der toelage uit de Oost-Indische kas, over dit jaar aan het moederland te verleenen, leest men in de memorie:

«Aan de inkomsten eene bijdrage uit de geldmiddelen der Overzeesche bezittingen toe te voegen, boven den rentelast op die geldmiddelen rustende, is voor 1840 niet doenlijk.

«De overleggingen, welke echter daaromtrent voor de volgende jaren zijn aangevangen, zullen wellicht tot gunstige resultaten kunnen leiden, die nader met vrucht in behandeling zullen kunnen komen, en ter kennis van de Staten-Generaal gebracht worden, nadat, door de verzekering van de dienst van den jaar 1840, de Regering ernigzins op een meer vast en solide standpunt om voor de toekomst te kunnen zorgen zal gebracht zijn.»

De Regering erkent wijders, dat door België eene betaling is gedaan wegens het halfjaar renten, verschenen den 1 Januarij dezes jaars; maar die betaling is geschied onder korting tot verzekering van sommige onderwerpen, waarover verrekkeningen moeten plaats vinden, en uit de ontvangsten som zijn al dadelijk moeten worden voldaan de sedert 1830 onvoldaan gelaten renten wegens de kapitalen op het Groothoek der 21 pCts. Werfelijke Schuld, ingeschreven ten name van Belgische comptabelen en openbare gestichten, waardoor de ontvangsten som zeer aanmerkelijk is vernield; — het overschot is aanvankelijk niet als staatsinkomst van 1840 kunnen beschouwd worden, omdat de uitgaven der renten, waarvan hetzelfde eene gedeeltelijke teruggave uitmaakt, gedaan is ten koste van de geldmiddelen der Overzeesche bezittingen, en dat men alzoo heeft geoordeeld, dat hetzelfde in aanmerking zou kunnen komen bij de verrekkening, welke wegens den achterstand op de vroeger verschuldigde bijdragen uit die geldmiddelen moet plaats hebben.

De onder 7 van het 1ste artikel van de wet op de inkomsten gebrachte som van f 600,000, wegens de meerdere opbrengst der middelen van 1838, is kunnen vermeerderd worden met f 200,000, verniet het gebleken is door de verdere afrekeningen over dat jaar, dat die verhooging wel kan gebragt worden.

In de memorie van antwoord omtrent de uitgaven leest men verder:

«Alles in aanmerking nemende, wat tot dus verre ten aanzien der onderhavige wetsontwerpen gezegd en behandeld is, geloof men het meest doeltreffend te handelen, met de navolgende ophelderingen en oplossingen aan de overweging der afdeelingen voor te dragen:

Al aanstonds moet men opmerken, dat de begroting voor 1840 gracht moet worden geheel op zich zelve te staan, zonder dat daaruit gevolgtrokkeningen ten aanzien van de volgende begrotingen zijn af te leiden. Het geldelijk beheer over dit jaar is aangevangen, in overeenstemming met de credietwet, welke in de laatste dagen van het afgelopen jaar is vastgesteld, en al dadelijk zijn met eene vaste hand maatregelen genomen en alles te brengen binnen de grenzen, die met deze wet, toegepast op den geheelen jaargang, in verband staan. Men heeft zich daarbij niet bepaald, en met de meeste zorg nagegaan, wat er reeds zou te doen zijn, om de bezuinigingen verder te doen gaan, waarvan dan ook de nieuw aangeboden ontwerpen bewijzen opleveren.

De geheele begroting doorlopende, en elken post van de onderscheiden hoofdstukken als ware het rangschikkende onder algemeene categorien, bespeurt men toch, dat ver het grootste deel van het cijfer behoort tot zoo-

danige uitgaven, aan welke het onraadzaam en in het waar belang van het land bedenkelijk zoude zijn de hand te slaan, zonder dat er eene zeer be- daarde overweging voorlaag. De verbintenissen, door het rijk wegens de bestaande schuld, — de betalingen op de Grondwet rustende, die, welke bij afzonderlijke wetten zijn vastgesteld, de kosten voor de eerediensten, die tot behoud van den physischen toestand des lands, en andere van gelijken onmisbaren aard opsommende, zal men bevinden, dat hetgeen er overschiet niet van dat overwegend belang is, om daarop onbedachtelijk nog zeer aanzienlijke sommen te verminderen, na de besparingen, die in de laatste jaren hebben plaats gevonden.

Dat het dus thans onmogelijk is om met overhaasting groote bezuinigingen te maken, en dat, al wilde men ook instellingen afschaffen, die in het oog van de Regering, volgens verkregen ondervinding, bij een geregeld bestuur bezwaarlijk zijn te ontberen, dan nog de daaruit voortvloeiende mindere jaarlijksche uitgave niet zoo aanzienlijk schijnt te kunnen zijn, als men zich in den eersten opslag wellicht zoude voorstellen, wanneer men namelijk het bedrag er van vergelijkt bij dat van de onvermijdelijk blijvende uitgaven, terwijl zoodanige afschaffing voorzeker niet zonder voorbereiding kan plaats hebben.

Na de gemaakte vermindering op het departement van Oorlog, en bij de bedenkingen, welke eene geringe vermindering op het departement van Marine reeds hebben doen ontstaan, is toch de king, waarin verdere bezuinigingen moeten worden toegepast, vrij enig geworden; — de Regering is echter met de Staten-Generaal overtuigd, dat ook de mindere bezuinigingen raadzaam en nuttig zijn. Zij gaat voort met die aan te wenden, waar dit geschieden kan, en hoopt dan ook, dat daarvan bij de voordragt der begroting voor de naastvolgende dienst, nieuwe bewijzen zullen kunnen gegeven worden, doch mag niet ontveinzen, dat voor het loopende jaar de begroting, zoo als zij is voorgedragen, de wezenlijke Staats-behoeften bevat, zonder dat zij de mogelijkheid inziet, om thans de vermindering verder te doen gaan.

Men heeft bij deze begrotingswet, die, zoo als gezegd is, uitsluitend de ingetreden dienst betreft, niet kunnen gevoelen de noodzakelijkheid, om de ontvangsten der Lands Drukkerij, welke uitgaven zijn bij de onderscheidene hoofdstukken der begroting uitgetrokken, onder de inkomsten op te sommen, en daarentegen te stellen de materiële onkosten van de drukkerij, om alzoo een dubbel emplot te doen ontstaan, maar geoordeeld, dat het genoegzaam was, dat dit geldelijk beheer aan de controle en verantwoording bij de Algemeene Rekenkamer onderworpen bleef. Men heeft ook geoordeeld, dat die controle volkomen voldoende was ten aanzien van de fondsen van den Hoogen Raad van Adel; en zoo er eenige uitgaven worden gepleveerd op de scheepvaart-regten en de inkomsten der loterij, heeft men geoordeeld, dat men, om daarin eene verandering te brengen, althans de volgende begroting kan afwachten, die, door de vereniging met dezelve van de uitgaven wegens het Amortisatie Syndicaat, een geheel ander aanzien zal moeten verkrijgen.

ROTTERDAM 22 April. Gisteren zijn aan Hendriksen's New Bath-Hotel alhier afgestapt HH. KK. HH. de Erfrins en Erfrins van Oranje, reizende onder den naam van graaf en gravin van Buren. Hoogstdezelven zijn dezen morgen per stoomboot naar Duitschland vertrokken.

— Zaterdag is van de werf der Commerce-Compagnie te Middelburg, met het beste gevolg, van stapel geloopt het barkschip de *Onderneming*, gebouwd voor rekening van de heeren Boddaert en C^o. aldaar, gevoerd zullende worden door kapitein P. J. Kasse, en bestemd voor de vaart op Suriname, en is ten zelfden tijd de kiel gelegd voor een fregatschip groot circa 500 lasten.

— Binnen deze stad heeft zich een Vennootschap gevestigd, onder de benaming van de *Sleephelling-Societeit te Rotterdam*, waarvan het doel zal zijn, het daarstellen en onderhouden eener sleephelling en toebehooren, op het eiland Fijmoord, in de rivier de Maas, tegenover Rotterdam, ten einde die te verhuren, tot het herstellen, kopen, enz. van schepen, al hetwelk geschieden zal door de eigen werkbazen en werklieden der huurders, en blootelijk in het belang der verhuurde helling, onder toezigt van eenen directeur. De sleephelling zal zoodanig worden ingerigt, dat er ten minste drie schepen te gelijk zullen kunnen geplaatst worden. Het kapitaal zal bestaan uit f 150,000, verdeeld in 100 aandelen, ieder groot f 1,500, welke op naam zullen worden uitgegeven. Het Vennootschap wordt aange- gaan voor den tijd van 25 jaren; tot directeur is voor de eerste 10 jaren aangesteld de heer T. W. Versluis, en tot commissarissen zijn voor de eerste drie jaren benoemd, de heeren N. J. de Cock en C. Vlierboom. Zoodra de helling gereed is, zal, in eene algemeene vergadering, het tarief worden vastgesteld der prijzen, welke van de schepen voor het gebruik der helling zullen worden gevraagd.

BELGIË.

Part. Corresp. BRUSSEL 22 April. De Kamer der Afgevaardigden heeft heden hare werkzaamheden hervat, die door het aftreden van het oude kabinet waren gestaakt. Aan de orde van den dag was de beraadslaging over het ontwerp van wet tot aankoop van 4,000 aandelen in den ijzeren spoor- weg van Keulen, maar na de lezing van het proces verbaal der vorige ver- gadering, heeft de heer Lebeau, minister van Buitenlandsche Zaken, het spreekgestoelte beklommen, om aldaar lezing te doen van het programma, dat het nieuwe Ministerie zich voorstelt ten aanzien zijner staatkunde te volgen, en waarin men onder anderen de verklaring heeft opgemerkt, dat het tegenwoordig bestuur zoo veel mogelijk de eenduidige afdoening zou be- spoedigen van de questien, die nog met het kabinet van 's Gravenhage zijn te behandelen.

FRANKRIJK.

Part. Corresp. PARIJS 21 April. De *Moniteur* bevat eene télégraphische dépêche uit Bayonne, van den 20 dezer, het berigt inhoudende, dat het fort Aleaga den 15 dezer, na eenen krachtadigen tegenstand, in de magt van de troepen der Koningin is gevallen. De Carlisten bezitten alsnu in dat gedeelte van Arragon niets meer dan Montalvan, Montar, Alpuente, en enige andere kleine forten van weinig belang. De troepen der Christino's zijn gelegerd te Monroya, twee mijlen van Cantavieja. Espartero bevindt zich voor Morella. Eene tweede télégraphische dépêche, welke alhier he-

den moet ontvangen zijn, bevestigt het berigt, dat de bezetting ge- krijgsgevangen is gemaakt, en dat, ten gevolge van de overgave dezer- ting, een groot aantal Carlisten zich bij het hoofdkwartier van den he- de la Victoria hebben aangemeld.

De beraadslagingen in de Kamer der Afgevaardigden, over de con- ver 5 pCt renten, wekken niet dat belang, hetwelk men zich van het- wigt der zaak had kunnen voorstellen. Bijzonder heeft de aandacht tot- getrokken, de verklaring van den minister van Financiën, de heer l- de la Zòère, dat men zich minder om de uitvoering van dezen Financi- maatregel, dan wel om de tijdsheid der voordragt moest bekomme- want dat er op het oogenblik, dat men tot het in werking brengen der- zou willen overgaan, omstandigheden, zoo wel van buiten als van bin- zich zouden kunnen opdoen, die het aan het gouvernement tot plicht zou- maken, daaraan geen verder gevolg te geven. Bij het vertrek van den- was de behandeling van dit onderwerp nog niet ten einde geloopt.

Volgens eene télégraphische dépêche uit Marseille, zou de rijksstoom- le *Vaulour* den 20 dezer Toulon verlaten hebben, zich begevende naar Nap- met spoed verscheidende dépêches voor den Franschen gezant aldaar, (naar men verzekert, ingeval de vijandelijkheden door den admiraal Stop- reeds moeten aangevangen zijn, dezelve te doen staken.

In verband wellicht hiermede, leest men in den *Constitutionnel* het volgen-

«Eene tijding van het hoogste belang heeft zich dezen avond verspreid; zelve kwam uit Londen. Het Fransche Kabinet, uit overweging van- gewigt van het bestaande geschil tusschen de hoven van Napels en Lond- heeft zijne bemiddeling aangeboden, die onmiddellijk door Engeland is a- genomen. Frankrijk is door deze daad van vertrouwen van de zijde- zijnen bondgenoot bemiddelaar en scheidsrjgter van de ernstige oneenigh- geworden, welke zich had opgedaan. Op zijne aanvraag, stent Engeli- er in toe, de vijandelijkheden te staken, zoodra de onderhandelingen ee- aanvang zullen genomen hebben, en gedurende den geheelen tijd, dat- zelve zullen aanhouden. Eene sloopboot is uit Toulon vertrokken, om- belangrijk berigt aan het hof van Napels over te brengen, en aan helz- de bemiddeling van Frankrijk aan te bieden.»

Het dagblad *la Presse*, insgelijks dit berigt mededeelende, voegt er h- dat Frankrijk tevens de noodige volmagten heeft erlangd, om de vijandeli- heden te doen staken, en dat de onderhandelingen te Parijs zullen wor- gevoerd. (Zie ook *Part. Corresp. LONDEN*.)

STADSNIEUWS.

Wij vernemen, dat mad. Fink Lohr voornemens is, den 28 dezer- Groningen en den 30 te Zwolle, onder anderen, de groote dramatis- scène uit Anne de Boulen van Donizetti uit te voeren, waarin wij deze- dienselijke zangeres nog kortelings geleden met zoo veel bijval en toef- ching in den Franschen schouwburg alhier hebben zien optreden. Deze- stnuares zal bij die gelegenheid, door het Fransche tooneelgezelschap, and- directie van den heer Alexandre, worden bijgestaan.

De Hoogduitsche tooneeldirecteur Köckert uit Keulen is alhier aange- men; naar men zegt, met het doel, om zoo mogelijk, bij wijze van intell- ning te worden in staat gesteld, in den loop der volgende maand een- opera's in den Hoogduitschen schouwburg ten tooneele te voeren.

De heer L. A. Kleine, violist aan den stads schouwburg alhier, is vo- nemens op Vrijdag den 1 Mei aanstaanden in de zaal *Frascati* een gro- vocaal en instrumentaal concert te geven, bij welke gelegenheid zich, ond- anderen, behalve den concertgever, de heer Potdevin op den hoorn, e- mevrouw Stoets in den zang zullen laten hooren. Bijzonder stelt men zic- veel voor van het groot declamatorium, *het lied der Klok*, naar het Ho- duitsch van Schiller, door mr. J. van Lennep, muziek van Lindpaintner- uit te voeren door de heeren A. Peters, acteur aan den stads schouwburg- en J. G. Menges. (Zie de *Advertentie*.)

Gisteren voormiddag had alhier, in de Zuider-Kerk, het openbaar exam- plaats der kinderen, welke op de Diakonische-Scholen der Nederduitsche Ge- formeerde Gemeente worden onderwezen. De heer P. Steen Jr., tijdelij- voorzitter van het bestuur der scholen, gaf, na eene inleiding over de- hooge gewigt van een verstandig en zedelijk onderwijs aan arme kinderen e- weezen, verslag omtrent den staat der scholen, waaruit bleek, dat het ge- tal der kinderen op de vijf buiten-scholen onderwijs ontvangende, bedraagt- 2088, terwijl op de school in het weeshuis 370 kinderen onderwezen wor- den, zoodat het getal op de zes scholen thans bedraagt 2458. Gedurende- het laatst gehouden verslag, zijn er op de buiten scholen ontslagen, 326- en op die in het weeshuis 50, terwijl er sedert dien 366 kinderen op de- buiten-scholen, en 40 op die van het weeshuis geplaatst zijn.

Verder gaf Z. Ed. met leedwezen te kennen, dat tot dus verre alle pr- gingen tot verkrijging van een ruimer en geschikter local voor de school- de Montuinen te vergeefs zijn aangewend. Het school bestuur wenscht- hierin spoedig te zullen slagen, en maakte het tot eene harer ernstigste be- moeijingen, aangezien in dat gedeelte der stad de aanvraag van ouders, om- hunne kinderen geplaatst te zien, zeer groot is.

Z. Ed. berigtte, dat de Eerw. groote vergadering van Diakenen den he- P. Pet, die volgens de gewone orde moest aftreden, bij vernieuwing van- Cuator benoemd had, en dat de opengevallen plaatsen der schoolarchen- vervuld zijn door de heeren C. C. Thomas Jobzn, J. de Ruiter, W. J. A- kersmit en L. J. de Vijver, en als geconmitteerde tot het weeshuis, bij- vernieuwing de heer H. Menne.

Het was Z. Ed. eene aangename taak, aan de gemeente te kunnen berig- ten, dat de collecte ten behoeve der scholen, in het vorige jaar, de aan- zienlijke som van f 4818. 06½ heeft bedragen, tevens met dankbetuig- ingen de ontvangst van f 50, van een voorstander van het onderwijs, der- behoefte gejuigd; en daar deze meer ruime bijdrage dan die van het- voorgaande jaar het bestuur een aangenaam bewijs opleverde van de belang- stelling der gemeente in deze zoo alleins nuttige inrigting, zoo kon he- de collecte, die aanstaanden vrijdag den 24 dezer, ten behoeve der scholen- zal plaats hebben, met des te meer vertrouwen aan de Christelijke liefde- der gemeente aanbevelen; hopende daardoor in staat gesteld te worden- niet alléén de bestaande uitbreiding der inrigting in stand te houden, maar

haren wensch, zoodat zij in eene bedaard stemming, maar geheel ge- schokt door zoo vele aandoeningen, huiswaarts keerde.

ANATOLE scheen zoo gelukkig, dat zij moed vertte en bijna geheel gerust- gesteld weder bij AMELIA kwam. De maaltijd was vrolijk, en LUCY, licht- zinnig als een kind, had alle hare zorgen vergeten, toen men den heer ST- ELINE aandiende; op dezen naam gevoolde zij haren angst herleven. De zoo- ten onpas gekomen bezoeker wenschte ANATOLE met zijne terugkomst ge- luk. LUCY sloeg acht op zijne minste woorden en zocht het middel om alle- zinspeling op den vorigen avond te voorkomen. Het gevaar was dringende en- zij aarzelde niet om een kloek, maar geweldig besluit te nemen. In eenen- schrikkelijken angst naderde zij den schoorsteen, waarvoor de heer ST- ELINE stond, en fluisterde hem haastig in: «Zeg toch niet, dat gij mij gisteren- in den schouwburg gezien hebt!»

De verbazing, welke deze woorden, en de angstige blik, waarmede zij ver- gezeld gingen, bij den heer ST- ELINE deden ontstaan, vermeerderde LUCY's- verlegenheid; en zich terstond verwijderende, voegde zij zich sebaanruud bij- de dames, die aan het ander eind van het vertrek waren.

De heer ST- ELINE was omtrent vijf-en-dertig jaren oud, had veel wereld- kennis en eenen hoogen dunk van zich zelve, en de uitlegging, die hij- aan deze vertrouwelijke mededeeling gaf, was verre van hem ongunstig te- zijn. Hij was de man niet, om dit vermeende voordeel te verwaarloozen, en- den ganschen avond hield hij zich niet LUCY bezig, hetgeen deze zeer on- aangenaam was, en hare verlegenheid nog vermeerderde.

Zij was bestemd om den volgenden dag eene nieuwe beproeving door te- staan. ANATOLE, haar eene aangename verrassing willende bezorgen, had- eene loge in de *Comedie Française* besproken, en berigtte haar onder het- onthijt, dat zij des avonds te zamen mlle. BACHEL zouden gaan zien. Hij- was verwonderd over de wijze, waarop zij dit aanhoorde; zij ontstelde na- melijk door het denkbeeld, dat zij uren achtereen zou moeten veinzen.

«Ik meende u genoegeen te deen,» zeide ANATOLE, «maar ik zie, dat- ik mij hierin vergist heb. Gij zijt niet in uwe gewone opgeruimde stemming.»

«Ik heb eene vreselijke hoofdpijn; vergeef mij; hoe zoude ik niet door- zoo veel goedheid getroffen zijn?» ANATOLE, vergeef mij.»

Vol berouw, was LUCY op het punt, alles te bekenen; maar dacht- zij, waarom zoude ik ANATOLE met die bezuinigingen lastig vallen? Ook

zal na dezen avond mijne verlegenheid ophouden, en dan zal ik niet ge- noodzaakt zijn mij voor mijn echtgenoot te vermederen. Toen trachtte zij- een bedaard en vergenoegd voorkomen aan te nemen.

Den geheelen morgen dacht zij na over de manier om hare rol het best- te spelen; het vermaak, dat ANATOLE haar wilde bezorgen, was haar eene- bittere straf.

Mevrouw DORVILLE kwam haar bezoeken; het briefje van LUCY had hare- nieuwsgierigheid opgewekt, en zij was zeer verheugd haar alleen te vinden.

«Welnu, lieve vriendin, wat nieuws?» vroeg zij binnentredende.

«Mevrouw,» riep LUCY uit, «wat moet gij wel van mij denken?»

«Ik denk zeer natuurlijk, dat mijnheer DE COURTENAY willekeur en- ongemakkelijk is, en dat gij vrees beknord te worden; maar wees ge- rust, ik zal het geheim bewaren.»

«Maar, mevrouw, ik beklaag mij niet over ANATOLE: het is van mijn- kant eene overdevren vrees...»

«Ik versta u; een echtgenoot, die verliefd is, heeft regt op enige in- schikkelijkheid; maar bedenk wel, dat de liefde verdwijnt en de willekeur- blijft; en zoo de heer COURTENAY slechts als echtgenoot jaloersch was, zoude eene al te groote onderwerping u wellicht berouwen.»

LUCY gevoelde zich door deze bedenkingen getroffen en gekwetst. Zij- alleen was schuldige, en ANATOLE werd door de wereld beschuldigd. Men- wilde haar verontrusten omtrent de bestendigheid van eenen hartstogt, welke- alleen leeft door het geloof aan zijnen eeuwig duur. Maar hoedanig hare- gevoelens ook waren, bleef zij beschroomd en stilzwijgend voor eene vrouw- van zoo veel ondervinding, die overigens meesteresse van haar geheim was. Mevrouw DORVILLE sprak toen over onverschillige zaken, en maakte een- einde aan haar bezoek.

Het geveerde uur om naar den schouwburg te gaan was daar. ANATOLE- kwam in de kamer zijner vrouw en prees hare bekoorlijkheid, benevens haar- toilet, dat haar nog bevalliger dan gewoonlijk maakte. Hij ging hare kleed- ing tot in de minste bijzonderheden na, en lette op den waaijer, dien zij- in de hand hield.

«Welk een oud ding hebt gij daar! waarom neemt gij den waaijer niet,- dien ik u verleden heft gegeven?»

«Deze is voldoende.»

«De andere staat u veel beter; — wil ik JULIE schellen?»

«Neen,» sprak LUCY op ongeduldigen toon, dit is onnoodig. De ander- is gebroken, en wordt gemaakt.

De waaijer was niet gebroken, maar LUCY had dien in het rijtuig- mevr. DORVILLE laten liggen. De geringste omstandigheden schenen zamen- te loopen, om haar te kwelen. Eene eerste onwaanheid, uit onbedacht- zaamheid uitgesproken, was de oorsprong van al hare onrust, en hoe on- onwaanheden zij op elkander stapelde, hoe moeilijker eene bekenteniss- werd.

Verlegen en beschaamd over de gedwongen houding, die zij gedurende- de voorstelling moest aannemen, toonde zij zich zoo kool voor alle beg- chelingen en afgetrokken, dat zulks haren echtgenoot in het oog viel. Maar veel erger was het, toen zij in eene loge naast de hare mevr. DESCAR- zag, wier terugkomst haar onbekend was, en die met een enkel woord be- met zoo veel moeite opgerigte gebouw kon doen instorten. Hare eerste- dachte was om de zaal te verlaten; de plotselinge bleekheid, die haar ge- laat bedekte, gaf haar een voorwendsel om ANATOLE te verzoeken, dat hij- haar naar huis zou brengen; maar na zich een oogenblik te hebben be- dacht, vond zij het beter, om te blijven, en mevr. DESCARS te waarschu- wen. ANATOLE, hare bleekheid ziende, steide haar voor om te vertrekken, maar zij weigerde dit aanbod.

Na den afloop van het treurspel haastte zij zich in de loge van mevr. DESCARS te gaan, en vond deze dame alleen. Daar ANATOLE zich met- iemand van zijne kennis voor de deur van de loge onderhield, had LUCY- den tijd om haren onaangename toestand aan hare vriendin te openba- Mevr. DESCARS, ouder dan LUCY zijnde, en meer levenswijsheid en ondervin- ding hebbende, gaf haar dikwijls raadgevingen op wijsheid en welwillende- heid gegroond.

«Waarde LUCY,» zeide zij, «met leedwezen zie ik u zulk eenen du- teren en gevaarlijken weg volgen; maar het zou niet te pas komen, u ver- volgde zij met eenen glimlach, om u eene preek voor te houden, wanneer- gij eene dienst van mij verlangt. Daarboven bemerk ik, dat de he- u daar genoeg te staan komt, om niet eenen heilzaamen invloed uit te- oefenen.»

Het stilzwijgen was nu elooft, en LUCY ademde, na zoo vele schokken, vrijer, toen ANATOLE binnentrad, van twee nabestaanden van mevr. DESCARS

Figure 1. The effect of the number of trials on the number of correct responses. The number of correct responses was significantly higher than the number of incorrect responses in all cases. The number of correct responses was significantly higher than the number of incorrect responses in all cases.

GEDRUCKT VON A. 2